

SZEGLETKÖ

A KŐSZEGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. évfolyam, 2. szám

2010. Karácsony

„Elhoztad a fényt...”

Svájcban volt egy szép ősi hagyomány. Karácsony éjszakáján, amikor legrövidebbek a nappalok, és leghosszabbak az éjszakák, pásztorok tűzének fénye lobbant fel egy havas hegycsúcson, majd a következőkön, s a fény terjedt tovább, hirdetve: megszületett Jézus Krisztus, és elhozta a fényt közeink.

János evangéliumában karácsonyi üzenetként is hallhatunk erről, amikor Jézus ezt mondja magáról: „*En vagyok a világ világossága.*” Ő az, akiről vasárnaponként a Niceai Hitvallásban így teszünk bizonyosságot: „*Hiszek az egy Úr Jézus Krisztusban, aki ... Világosság a Világosságtól...*”

Isten világosságát Jézus lobbantotta fel sötét világunkban. Ebben a fényben ragyog fel igazán Isten arca, minket magához ölelő, bűnöket megbocsátó szeretete. Karácsony a sötétséget legyőző fény ünnepe. A csillagszórók, gyertyák fénye is hozzátartozik ünneplésünkhöz. A fény azonban, amit Jézus hozott el, a szívünkben kezdődik: „*ő gyújtott világosságot szívünkben*” – olvassuk az igében. Karácsony ünnepe ezzel a felismeréssel, „belső fénnel” lesz teljessé.

Ebben a világosságban minden a helyére kerül. Sötét szobában nem ismerjük ki magunkat, de ha kigyullad a fény, bátran tájékozódunk. Jézus fényében nemcsak Isten szeretetét ismerjük fel, hanem életünk is átrendeződik. Lehet úgyis karácsonyt ünnepelni, hogy ezt a fényt nem fogadjuk be, és nem hagyjuk, hogy változást hozzon életünkbe. De ha a szívünkben világosság gyullad, akkor ez életünkre is kihat. Nemcsak magunkat látjuk jobban, hanem társainkat és utunkat is. Ez a fény elkísérhet minden napunkban, erőt adhat küzdelmeinkben, vigaszt „sötét napjainkban”.

Ez a fény az élet reménységét gyújtja fel. Igaz, hogy életünk a halál árnyékában folyik. Egyszer véget ér. Aki azonban azt mondta, hogy „*én vagyok a világ világossága*”, követőjének azt ígérte, hogy „*ővé lesz az élet világossága.*” A svájci karácsonyi tüzek végső sorban erre a fényre emlékeztetnek sötét világunkban.

Befogadni Őt, kitenni magunkat fényének, reménységgel előretekinteni. Erre bátorít a szép ifjúsági karácsonyi ének:

Áldott légy, te betlehemi Gyerme,
Áldott légy, hogy elhoztad a fényt,
Az élő bizalmat, reményt.
Áldott légy...”

Keveháziné Czégényi Klára

A MÖGÖTTÜNK LÉVŐ ÉVTIZEDEK

Gyülekezetünk történetéből XII.

Ezzel az írással sorozatunk végéhez érkeztünk. Hat és fél évtizedet kell összefoglalnunk: 1945-től 2010-ig. Nehéz erről írni, hiszen az idősebbek már átérték ezt az időszakot, saját emlékeik vannak, talán egészen más hangszívekkel, mint az emlékezés „idecsöppent” fogalmazójának. Másrészt sokszori tapasztalatom, hogy a fiatalabb nemzedéket mintha nem érdekelné a közelmúlt. Mégis érdemes és biztosan tanulságos is erről az időszakról megemlékezni.

A történet lelki veszteséggel kezdődött. Elsősorban nem anyagiakról kell itt szólni. Volt már szó egyszer egy 1945-ből származó szomorú listáról, a „kitelepülésre kötelezettek névjegyzékéről”. A kitelepítés „okaiként” ezt olvassuk: „német anyanyelvű”, „német nemzetiségű”, „volksbundista”. 967 név! A legnagyobb veszteség természetesen az evangélikus gyülekezetet érte. Kis túlzással szinte felére csökkent egyházunk lélekszáma. De gondoljunk bele: micsoda fájdalom lehetett vagonba „költözni” és az ismeretlenbe indulni. S micsoda veszteséget jelentett az itt maradottnak is hűségese testvéreinktől elszakadni. Bátran mondhatjuk: a kőszegi gyülekezetet ez a veszteség sújtotta legjobban.

De következtek az anyagi veszteségek is. Arról nem tudok írni, hogy a háborúban kár érte volna épületeinket, valószínűleg ilyen is történt. De az ötvenes évek károsodást jelentett ilyen szempontból is. Államosították épületeink jórészét. Állami tulajdonba került az Evangélikus Leánynevelő Intézet, Gimnázium (későbbi Technikum kollégiummal). Ezek nem a gyülekezet, hanem egyházunk tulajdonaként, a Gyöngyös utca 27. sz. épület, az Óvoda, egy Rajnis utcai ház, és a mostani szeretetotthonunknak a konvent-teremtől a Főter irányába fekvő oldala. Ez bizony nagy érvágás volt a gyülekezet életében. Ami pedig az államosítással együtt járt: szűkült a lelkesítő munka, főként az ifjúság elérése tekintetében. Az állami iskolában „fakultatív” lett a hitoktatás, ami gyakorlatilag legtöbb helyen, városunkban is az iskolai hitoktatás és ifjúsági munka, és a már korábban említett egyesületek megszűnését, a gyülekezeti munka „szürkülését” jelentette. Tehát ebben a vonatkozásban sem csak anyagi károkról volt szó.

Gyülekezetünk vezetőiről is meg kell emlékeznünk. Ismerős nevek következnek. *Weisz Vilmos* lelkészünknek még 1944-ben családi okokból kellett távoznia. De akkor

már segédlelkészként itt szolgált *Fliegenschnee Frigyes* (1944–1965), aki több mint két évtizedig gyülekezetünk lelkésze volt. Szolgálatát a „mélypontból” lendítette ki gyülekezetünket, talán legerősebb oldala a gyülekezet tagjaival való szoros, szinte családinak mondható kapcsolat-tartás volt, ami a szétziláló időkben összetartó erőt jelentett. *Szabó Lajos* (1966–1981) lelkész volt a következő pásztor, akiről nemrég emlékeztünk születésének 100 éves fordulójára alkalmából. Kevés, de tartalmas szavú prédikátor volt, aki különösen a presbiterok képzését tartotta fontosnak. Szolgálati idejében újult templomunk is szinte „tetőtől talpig”. Utódja, de közben segédlelkésze is *Ittész János* (1981–2000) volt. Igehirdetése máig hatóan gyümölcsöző volt, az ifjúsági munka szolgálati idejében indult újra. Még sokan emlékszünk rá, ő „álmodta” meg mai szeretetotthonunkat. A kőszegiek „vegyes örömmel” vették püspökké választásának hírért, hiszen ez a gyülekezetnek búcsúzást is jelentett tőle, mint lelkésztől. Átmeneti időben *dr. K. Rempert Péter* (2000–2003) és *Zügn Tamás* (2003–2004) voltak lelkészeink.

Baranyay Csaba (2004–), és *Baranyayné Rohn Erzsébet* (2004–) – első lelkész házaspárként – szolgálatával új szakasz kezdődött gyülekezetünk életében. Szolgálatuk szinte felsorolhatatlanul sok-sok pozitívumot jelentett, de „értékelésük” legyen a jövőé.

Nem szabad megfeledkeznünk ebből az időből felügyelőinkről, vezetőinkről sem: *Arató István* (1947–1960), *Mohr Imre Mihály* (1960–1975), *Kunfalvi János* gondnok (1975–1981), *Szendró János* (1981–1987), *Freyler Ernő* (1987–1992), *Koczor Lajos* felügyelő, (1992–), *Schwahofer Gusztáv* másodfelügyelő (2006–) Hála Istennek a segítők névsorát bővíteni lehetne sok „neves” és névtelen testvérünkkel is.

Az előző szakasszal átléptük az 1989-es esztendőt, amikor a veszteségek után átélhettünk a visszanyerés, más szóval a kártalanítás folyamatát is. Gyülekezetünkben ennek két hulláma volt. 1992-ben a gyülekezet visszaigényelte és kapta is a mai szeretetotthoni részt, a Gyöngyös u. 27. helyett pedig pénzbeli kártalanítást. Ez adott lendületet a szeretetotthon álmának megvalósításához. A 2000-es évek elején pedig – amikor Országos Egyházunk visszakapta Szakközépiskolát és kollégiumokat – kártalanítást kaptunk többi államosított épületünk fejében.

Így valósult meg Szeretotthonunk, amelynek ma is 27 lakója van, így épült meg a Zrínyi utcai gyülekezeti terem és lelkészlakás (a Szakközépiskola egyik kollégiumának bővítésével), így született meg városunkban a „lutheránus sziget” tornyunk megújulásával is. Igaz, miközben a toronyban a „kőszegi toronyélményt” terveztük, elárasztotta templomunkat a szennyes ár. De Isten segítségével ma már ezen is túl vagyunk, Isten iránti hálával gondolhatunk arra, aki „építi a várost”. Megvalósult a Gyöngyös utcai épület külső szépítése, javítása is.

Lelkészeink a belső építést is folytatni akarják, ezért a hitoktatáson, a konfirmációi oktatáson és a családi istentiszteleten túl ma már ifjúsági és szenior ifjúsági alkal-

SZEGLETKÖ

A KŐSZEGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Felelős kiadó: a Kőszegi Evangélikus Egyházközség

Cím: 9700 Zrínyi u. 6. **Telefon/fax:** 94/361-145

E-mail: koszeg@lutheran.hu **Honlap:** koszeg.lutheran.hu

Felelős szerkesztő: Baranyay Csaba

Nyomdai előkészítés: Mező Beatrix

Készült a Projekt Nyomdában, Kőszegen

Megjelenik Kőszegen, évente két alkalommal.

maink is vannak a bibliaóra és a 2001-ben újjáalakult énekhar közösségi alkalmak mellett. A gyülekezet minden nemzedékének megvan a közössége.

Istennek adunk hálát gazdag múltunkért, és tőle kérünk áldást a jövőnkre is, hogy ő építsen, és adja meg, amit az igében olvasunk: „a ti munkátok nem hiábavaló az

Urban”. Azzal kezdtük az emlékezést, hogy a sorozatunk végére értünk. De bizonyosak lehetünk, hogy gyülekezetünk életének nincs vége, hanem a jövőben, sőt az örökkévalóságban folytatódik.

Keveházi László

**Kányádi Sándor:
Isten háta mögött**

*üres az istálló s a jászol
idén se lesz nálunk karácsony
hiába vártok
nem jönnek a három királyok
sok dolga van a teremőnek
mindenkivel ő sem törődhet
messzi a csillag
mindenüvé nem világíthat
megértjük persze mit tehetnénk
de olyan sötétek az esték
s a szeretetnek
hiánya nagyon diderget
előrelátó vagy de mégis
nézz uram a hátad mögé is
ott is lakoznak
s örülnének a mosolyodnak.*

Mikor lesz végre már a karácsony? –
teszik fel számtalanszor a kérdést
gyermekünk valami csodára várva.
Mi megkérdezzük-e magunktól, mi-

Karácsony

kor érkezik el a karácsony? Akkor, ha az üzletek áruözönéből mindenkinek sikeresen ajándékot vásároltunk? Vagy a szakácskönyvek lapjait böngészve valami különleges fogást készítettünk? Vagy az otthonunkat csillogó díszbe öltöztettük? Ha megvettük, s az ünnepi fa alá helyeztük az ajándéküzletek csillogó és színes betlehemét? Minden varázslatos, fényes, csodás; de hol van a jászol, a csendes, kicsi, egyszerű, szalmával borított fekhely. Rohanó életünkben, külsőségeket, státusz-szimbólumokat hajszó világunkban, csillogó műbetlehemek között nem dobtuk-e sutba már szívünk valódi jászolát?

S ha megvan még, nem marad-e valóban üres? Készek vagyunk-e aj-

tót nyitni, befogadni a megfáradt és fázó érkezőket? Kányádi Sándor verse tükröt tart elénk.

Isten háta mögött vagyunk? Igen, de nem az ő keze taszított ide bennünket, hanem a saját korlátaink, szeretetlenségeink. Az ő szeme rajtunk keresztül néz a földre, s a körülöttünk élőkre. Meglátjuk-e a félszegen felénk nyújtott kérő, könyörgő kezeket, a megfáradt fényét veszített szemeket? Időhiány, megélhetési gondok, munkahelyi kötelezettségek, anyagi gyarapodás – helyette egy beszélgetés, egy jó szó, odafigyelés, egy baráti látogatás, egy levél, telefon, magunk készítette ajándékok, szeretetmorzsák. Mind-mind szalmaszálak a megszülető Kisded jászolában. S ha az ő hajléka kész és megérkezhet hozzánk, akkor meglátjuk azt is, hogy az Úr mégiscsak mosolyog ránk.

Palatkásné Kolnhofér Judit

ÜNNEPI FELFEDEZÉS

Istenem, én most kezdem észrevenni, hogy
ma másik lámpát gyújtunk, mint tegnap
ma másik gyertya világít, mint a hétköznapiakon
ma teljesen új illat tölti be a szobát
ma egészen más szó hangzik felénk
ma különleges íze van mindennek
ma visszafordíthatatlan lépést tehetünk meg bátran
ma új hír válthatja fel a régi szavakat
ma kiapadhatatlan forrásból árad ránk a szeretet.
Ma egy kérdés éri el az életemet, és úgy érzem,
képes vagyok örömmel felelni rá.
Igen, úgy legyen.

Akaratod gyógyítsa, hogy megújult életem legyen.

(A Visszhang című imádságos kötetből)

Templomszentelési ünnep

A Szeletkő legutóbbi száma szinte teljes egészében templomunkról szólt, felidézve a templomfelújítás különböző időszakait. Így most csak néhány kép erejéig szeretnénk visszatérni a szép ünnepre, amit együtt élhettünk meg 2010. július 4-én, vasárnap.

A délelőtti istentiszteleten az egyházkerület püspöke, *Ittész János* hirdette Isten ígését. A liturgiában és az úrvacsoraosztásban gyülekezetünk lelkészein kívül *Rostáné Piri Magda* esperes, *Zsóri-Ments Orsolya* és *Papp Judit* iskolalelkészek, és *Risto Nieminen* mikkeli lelkész segítettek. A zenei szolgálatban kántorunk *Szász Judit* mellett gyülekezeti énekarunk és a községi fúvósok működtek közre.

Az ünnepi istentisztelet után a templomparkban felállított színpadon ifjúságunk zenekara szólaltatta meg a samáriai asszony énekét, illetve azt a finn éneket, amely a parkban felállított ivókút üzenetét hozta közel az ünneplő gyülekezet számára. Ezt követően lehetőség volt az áradat és a felújítás képeinek megtekintésére a Szeretothon kapuszíneiben. A vendégek ismerkedhettek a gyülekezetünk tulajdonát képező – immár restaurált eredeti Luther-Bibliával. Majd pedig terített asztalok mellett folytatódott az ünnepség az Evangélikus Szakközépiskola ebédlőjében.

B.Cs.

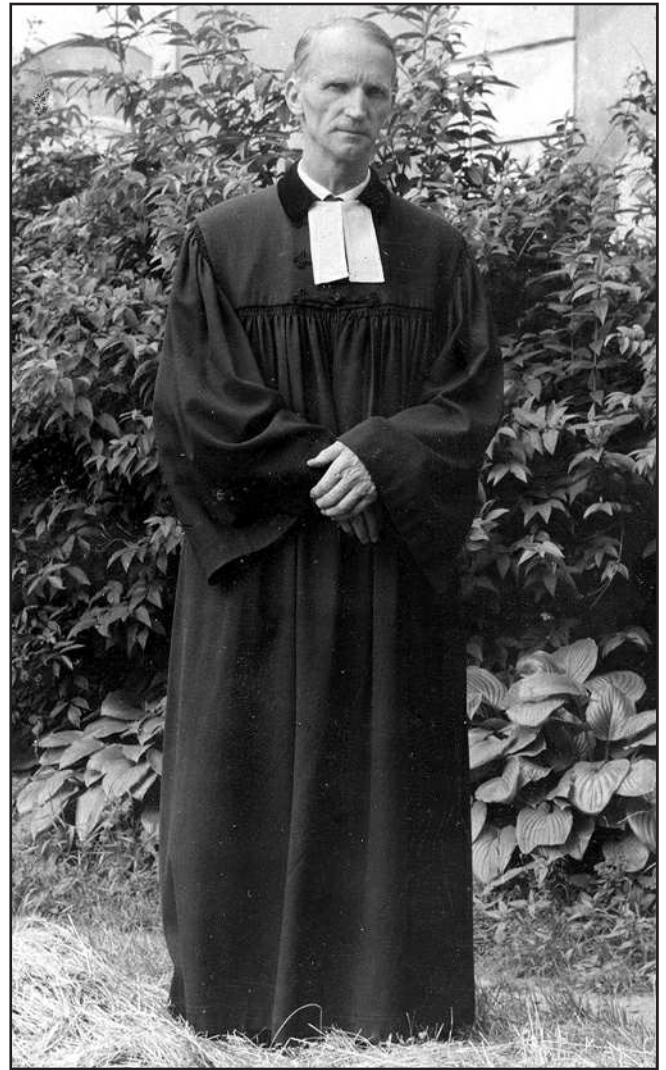

A 100 évvel ezelőtt született Szabó Lajos lelkészre emlékeztünk gyülekezetünkben

Szabó Lajos 1910. szeptember 14-én Felső-Szakonyban született, családjára a szakonyiak ma is szeretettel emlékeznek. Középiskolai és itthoni, majd külföldi teológiai tanulmányai után több helyen végzett segédlelkészi szolgálatot. *Ihász Magdolnával* kötött házasságot, Isten három fiúval ajándékozta meg őket. Megválasztott lelkészként Kissomlyón és Kőszegen szolgált, nálunk 1966-tól 1981-ig. Közben két cikluson át esperesként szolgált a Vasi Egyházmegyében. 1981-ben vonult nyugalomba, majd Szombathelyen élt feleségével. 1995. szeptember 27-én hunyt el váratlanul.

„Szükszavú embernek ismerték, aki szerette a csendet. Ez azonban soha nem gátolta kapcsolataiban, lelkipásztori szolgálatában. Értékes gondolatokkal teli igehirdetéseivel tanította–vezette mindig a rábízottakat. Tartalmas írásaival segítette lelkésztársait egyházi lapjaink révén. Jól felkészült teológusként elismert tekintély volt a lelkészi karban” – olvassuk egy emlékezésben.

Október 10-én a kőszegi templomban unokája, Szabó András pestújhelyi lelkész hirdette az ígét, majd D. Keveházi László foglalta össze Szabó Lajos élettörténetét az erre az alkalomra megjelentetett emlékező írása alapján. Ezt követően dr. Szabó Lajos, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora emlékezett édesapjáról a családtagok, valamint a szakonyi, kissomlyói, dukai és kőszegi gyülekezetek tagjai által zsúfolásig megtöltött gyülekezeti teremben.

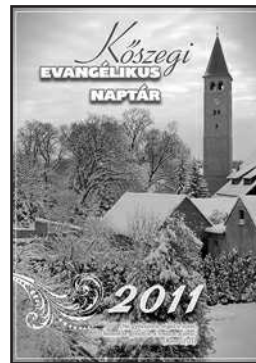

**Köszönjük mindazok segítségét,
akik adójuk 1 százalékanak felajánlásával segítik
egyházunkat, illetve a gyülekezetünkben és
szeretetotthonunkban folyó munkát!**

Gyülekezetünk Békesség Háza Alapítványa

A Magyarországi Evangélikus Egyház
technikai száma: 0035

A Békesség Háza Alapítvány
adószáma: 18886700–1–18
bankszámlaszáma: 11747051–20101495

Megjelent és gyülekezeti
iratterjesztésünkben
700 Ft-os áron kapható
a 2011. évi
gyülekezeti naptár!
*Szeretettel ajánljuk
Testvéreink figyelmébe!*

A gyülekezetünkben sokak számára ismert Pekka Huokuna finn evangélikus lelkész, egyháztanácsos 50. születésnapja alkalmából Mikkeliben megtartott ünnepi istentisztelet és fogadás perselypénzét gyülekezetünk gyermekmunkájának támogatására szánta. Az adományok – melynek összege több mint 2.500 euro volt – azt is jelzi, hogy nem csak neki, de más finn testvéreink számára is fontos ez a testvéri–baráti kapcsolat.

Pekka Huokuna a kőszegi adományos dobozzal

**A Kőszeg, Várkör 56. szám
alatti házban
66 m²-es
két és fél szobás,
egyedi gázfűtéses, felújított**

LAKÁS ELADÓ

**Érdeklődni lehet:
a 94/361-145,
illetve a 20/330-9664-es
telefonszámokon.**

ATLANTIC BRIDGE – HÍDÉPÍTŐ FIATALOK KŐSZEGEN

Az Atlantic Bridge, egy hollandiai központú szervezet, amely két éve lépett be a kőszegi fiatalok életébe és kezdetektől fogva segít minket egymás elfogadására és kapcsolataink fontosságára, a fél világot keresztül-szöve.

Kőszegen tavaly télen alakult az első Bridge Builder Club, de már félévvel előtte beleszöppentünk ebbe a színes, rendkívül vidám és szeretetteljes közösségbe, a városkánkban megrendezett fesztiválnak köszönhetően.

Azóta sokszor találkoztunk az ott megismertekkel, többször jártak nálunk külföldi fiatalok, míg nyáron Hollandiába is eljutott, az akkor hét fős csapatunk. A következő nagy cél és álmom a két év múlva esedékes amerikai túra lenne, amikor több hetet tölthetnénk együtt a tengerentúlon. Ezek a találkozások remek alkalomak adnak a nyelvgyakorlásra és rengeteget segítenek, hogy legyőzzük gátlásainkat, előítéleteinket a különböző kultúrákkal szemben. Továbbá életre szóló barátságokat köthetünk távoli országok lakóival, akiktől sokat tanulhatunk, és akikkel rengeteget nevelhetünk együtt. Mostanra, új tagokkal bővülve, már mind nagyon várjuk a nyarat, hogy a következő találkozón, a csehországi fesztiválon, újra találkozzunk, és együtt ülhessünk le beszélgetni holland, amerikai, marokkói, lengyel vagy éppen izlandi barátainkkal.

Baranyay Bence

A kőszegi Bridgebuilders Club fiataljai Hollandiában

Június végén végre eljött a nap, amikor gyülekezetünk kisbuszával elindultunk a hosszú útra Hollandiába. Az út hosszú és fárasztó volt, úgyhogy egy éjszakát Nürnbergben, visszafelé pedig Vaihingenben töltöttünk. Mikor végre megérkeztünk, grill vacsorával vártak minket

a Tholeni „Bridge Builders Club” tagjai és az ottani iskola diákjai. A vacsora után mindenkit elvitt a vendéglátó családja. Egy hetet töltöttünk itt, Tholenben, ezen a dél-hollandiai kis szigeten.

Az első napokban a szigettel ismerkedtünk, természetesen biciklivel. Egész nap bicikliztünk kis csoportokban a holland diákok vezetésével. Minden nap izgalmas programunk volt. Egyik nap egy olyan mocsaras területen jártunk, ahol régebben még tenger volt. Megnézhettünk egy igazi holland malmot és két különböző holland gyülekezet istentiszteletén is részt vettünk. Egy napot a Tholeni iskolában töltöttünk ismerkedve a holland iskolarendszerrel, ami elég bonyolult. Sok új emberrel ismerkedtünk meg és jó barátokra találtunk. A hollandok nagyon nyitottak és mindent megtettek, hogy jól érezzük magunkat. Ezzel a lehetőséggel megismerhettünk egy számunkra új népet és kultúrát.

Oláh Sára

A 2010. esztendő a kazuális szolgálatok tükrében

KERESZTELÉS

Németh Mira	Láng Vivien Anna
Becze Botond	Horváth Barnabás
Baricz Elza Petra	Török Réka Livia
Katona Gergő Csanád	Zsóri Julianna
Kovács Lili	Mozsolicz Simon
Pesti József	Kondora Zsófia
Torda József	Sarang Péter István
Torda István	

FELNŐTT KONFIRMÁCIÓ

(gyülekezetünkben a 2010-es esztendőben csak felnőtt konfirmáció volt, mert egyházmegyei javaslatra átálltunk a kétéves konfirmációi felkészítésre és a nyolcadikos korban való konfirmációra.)

Dr. Bariska István
Hódosi Kitti
Mátyusné Bátfai Hajnalka
Karner Péter
Karner Péterné Maitz Éva

ESKETÉS

Láng József – Hódosi Kitti
Tömördy Szabolcs – Rokob Livia
(ökumenikus Horváthzsidiányban)
Moritz-Leon Gomm – Bobvos Szusanna
Benjamin-Tobias Runkel – Ingrid Malpricht
Bariska István – Horváth Kinga
Finta János – Sarkadi Beáta
Háklár Attila – Tóth Szdónia
Preh Richard – Paár Melinda
Horváth András – Simonits Orsolya (ökumenikus)
Klafszky Rezső (64 év)

TEMETÉS

Kappel Gusztáv (73 év)
Horváth Jenőné Rádl Paulina (84 év, Kiszsidány)
Szakály Lászlóné Sárközi Judit (45 év)
Poór Mártonné Varga Vilma (91 év)
Galambos József (77 év)
Bara Istvánné Dévényi Margit (86 év)
Gazdag Mihályné Unger Éva (58 év)
Asztalos Istvánné Béres Julianna (76 év)
Gazdag Kinga (36 év)
Mészáros Áron (32 év)
Agg Gyula (93 év)
Dr. Kovács József (82 év)
Debreceni Zoltán (57 év)
Keresztes Jánosné Simon Mária (90 év)
Haramia Kálmánné Schönfeld Margit (77 év)
Nemes Jánosné Mészáros Mária (81 év)
Koledics Józsefné Tolnai Janka (90 év)
Scheff Istvánné Marth Katalin (90 év)

„Hála legyen Néked mindenért, hétköznapi ünnepért,
társakért, csendekért, hála mindenkiért!” (Új ének 112)

Milyen a gyülekezetünk?

A statisztikák fényében negatív évet zár egyházközségünk, hiszen a temetések száma, ha nem is sokkal, de meghaladja a keresztelesek számát. Fogyó gyülekezet vagyunk? Nyugtathatjuk magunkat, hogy ez a statisztikai adat annak köszönhető, hogy az elhunytak egy része nem evangélikus gyülekezeti tag. S ha így tekintünk az adatokra, azonnal megfordul a mérleg.

Egy másik statisztikai adat pedig arról szól, hogy a 9 órai istentiszteleten alacsonyabb a létszám, mint néhány évvel ezelőtt volt, a családi istentiszteleten pedig jóval magasabb. Melyik szám határozza meg akkor a jövőképeket?

A számokkal azonban óvatosan kell bánnunk, hiszen a gyülekezetek erősségét csak részben határozzák meg azok. Amit az Újszövetségben olvasunk elgondolkodtató, Lukács egy helyen nem nagy gyülekezetéről, hanem növekvő gyülekezetéről beszél. A növekedés az Újszövetségben nem egyszerűen mennyiségi, hanem minőségi.

Ha nem a számok alapján, akkor mi alapján beszélhetünk növekvő gyülekezetéről? Mit is ír pontosan Lukács? Az ősgyülekezetéről ezeket jegyezte fel: „*kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében, és az imádkozásban. Napról-napra állhatatosan egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, ujjongással és tiszta szívvel részesültek az ételben, dicsérték az Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról-napra növelte a gyülekezeteket az üdvözülőkkel.*” (Apcsel 2,42. 46-47)

Minden jel arra mutat, hogy ma az a gyülekezet tud növekedni – a szó bibliai értelmében –, amelynek van közösségi ereje. A közösséget nem mi csináljuk, de mégsem független tőlünk.

A szavunk, az arckifejezésünk, a mozdulatunk, az éneklésünk missziós eszköz.

Ezért lehet szomorkodni, vagy örvendezni a statisztikai adatok felett, lehet panaszkodni a hitoktatásból kimaradó, vagy büszkélkedni a bekapcsolódó gyerekekkel kapcsolatosan, lehet keseregni azon, hogy mennyivel kevesebben vagyunk a főistentiszteleten, mint régén, és lehet ujjongani azon, hogy mennyire sokan vagyunk a családi istentiszteleteken, de ezek csak részben mutatják meg, hogy mennyire vagyunk erős vagy éppen elerőtlenedő gyülekezet.

A növekedésben sokkal inkább az a meghatározó, hogy gyülekezetünk egészének mennyiben van kisugárzása, mennyire tudja Isten szeretetét úgy közvetíteni környezeté felé, hogy az emberek megfogalmazzák: ide jó tartozni. Kétségtelen, a növekedést az Isten adja. A mi dolgunk nem más, minthogy arra törekedjünk minden képességünkkel, adottságunkkal, lehetőségünkkel, leleményességünkkel és ötleteinkkel, hogy a XXI. században ne gátjává, hanem medrévé váljunk az evangéliumnak.

B. Rohn Erzsébet

Gyülekezeti események 2010. második felében

- **július 4.** Hálaadó istentiszteletet tartottunk megújult templomunkért és a templomparkért. Az igehirdetés szolgálatát *Ittész János* püspök végezte.
- **július 3–8.** 13 fős finn csoport volt gyülekezetünk vendége a Mikkeli testvérgyülekezetből *Risto Nieminen* lelkész vezetésével. A vendégek részt vettek a vasárnapi templomszentelési ünnepen is.
- **július 14–18.** Gyülekezetünk ifjúsága is részt vett a Szélrózsa találkozón Szarvason. A kőszegi ifjúság zenekara szolgált az egyik reggeli áhítaton.
- **augusztus 1–8.** Ismét Kőszegen tartott nyári táborát az Atlantic Bridge nemzetközi ifjúsági szervezet, melyen ifjúságunk tagjai is részt vettek.
- **augusztus 13–15.** Gyülekezeti kórusunk hétvégi kiránduláson volt a Bakonyban. A vasárnapi istentiszteleten énekelt a kórus a bakonyszentlászlói templomban.
- **augusztus 22.** Klarinét koncertre került sor a felújított templomunkban: a *Bouffil Trió* előadását hallgathattuk. A trió tagjai: *Horváth László* Liszt-díjas művész, *Charles Dallaire*, és *Pápai Ákos*.
- **augusztus 24–26.** A Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület kerületi lelkészkonferenciáját tartotta Kőszegen.
- **augusztus 24-én** Zenés áhítat volt templomunkban *Percze Sándor* lelkész és *Szekendy Tamás* orgonaművész szolgálatával.
- **szeptember 5.** Tanévnnyitó istentiszteletet tartottunk.
- **szeptember 19.** Lelkészválasztó közgyűlésen erősítette meg a hat éve Kőszegen szolgáló lelkészeket *Baranyayné Rohn Erzsébet* és *Baranyay Csabát* a gyülekezet. Az istentiszteleten *Rostáné Piri Magda* esperes hirdette Isten igéjét, aki *Sztrókey Attila* egyházmegyei felügyelővel együtt vezették a közgyűlést.
- **október 7.** Megtartottuk az őszi első Bibliai játszóházat.
- **október 10.** A száz éve született *Szabó Lajosra* emlékezünk.
- **október 15.** A celldömölki evangélikus templomban Tamás misét tartottak, a Vasi Evangélikus Egyházmegye ifjúsági találkozójának részeként, melyen gyülekezetünk ifjúsági zenekara az *Echo* szolgált.
- **október 17.** Keresztelői emlékeztető istentiszteletet tartottunk templomunkban, melyre külön is hívtuk a tíz évvel ezelőtt megkeresztelteket.
- **október 19.** Nyugdíjas délután volt a gyülekezeti házban. *Major Judit* örvendeztette meg a résztvevőket vidám műsorával.
- **október 24-én** vasárnap tartottuk az őszi hálaadó ünnepet Kiszsidányban.
- **október 28-án** tartottuk a Bibliai játszóház következő alkalmát.
- **október 29.** A Zrínyi utcai evangélikus gyülekezeti házban Európa tanítói, Luther és Melancthon címmel *D. Keházi László* ny. ev. lelkész tartott előadást a kőszegi reformációi alkalmak részeként.
- **október 31.** Reformáció ünnepi úrvacsorai istentiszteletet tartottunk templomunkban. Igét hirdetett: *Donetin Tamás* református lelkész.
- **november 7.** Mindkét istentiszteletünkön aratási hálaadó alkalmat tartottunk templomunkban, és a gyülekezeti teremben.

- **november 13.** Egyházmegyei konfirmandus nap volt Kőszegen, melynek az Evangélikus Szakközépiskola adott otthont.
- **december 2.** Adventi barkácsolásra, mézeskalács készítésre gyűltek össze a gyerekek a Bibliai játszóház adventi alkalmán.
- **december 8.** Szakonyban szolgált énekkarunk.
- **december 12.** Családi ifjúsági istentiszteletet tartottunk a gyülekezeti teremben, melyen az *Echo* együttes szolgált, ugyanezen a napon délután gyülekezeti énekkarunk Kiszsidányban énekelt az istentiszteleten.
- **december 14.** *Legszebb adventi-karácsonyi énekeink* címmel a budapesti *Credo* együttesel énekelhettünk együtt kőszegi templomunkban. *Smidéliusz Gábor* Deák téri lelkész tartott adventi áhítatot.

Előttünk álló események

ÖKUMENIKUS IMAHÉT

2011. január 16. és 23. között

...kitartottak az apostoli tanításban... (ApCsel2, 42)

Az imahét alkalmait minden nap 18 órától tartjuk vasárnaptól szerdáig a Jézus szíve plébániatemplomban, csütörtöktől vasárnapig pedig az evangélikus templomban. Január 21-én pénteken 18 órától ifjúsági istentiszteletet tartunk.

NŐK ÖKUMENIKUS VILÁGIMANAPJA KŐSZEGEN

A női imanap alkalmát 2011. március 6-án, vasárnap 15 órától tartjuk a Zrínyi utcai evangélikus gyülekezeti teremben.

*Szeretettel várunk mindenkit
az imahét és a női imanap alkalmaira!*

ÁLLANDÓ GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

VASÁRNAP	9.00	Istentisztelet (ünnepnapon és minden hónap első vasárnapján úrvacsorai istentisztelet)
	10.30	Családi istentisztelet (tanévben) (A családi istentiszteleteket a gyülekezeti teremben tartjuk.)
KEDD	15.00	Gyülekezeti felsős hittanóra (6.o.)
	16.00	Gyülekezeti bibliaóra
SZERDA	16.00	Konfirmációi óra
	18.00	Német nyelvű istentisztelet (a hónap első szerdáján)
CSÜTÖRTÖK	18.30	Kóruspróba
	10.00	Baba-mama kör (minden 2. héten)
PÉNTEK	15.00	Bibliai játszóház (a hónap 1. hetén)
	15.00	Gyülekezeti felsős hittanóra (5.o.)
	16.00	Konfirmációi előkészítő csoport
	19.00	Fiatal felnőtt kör (minden 2. héten)
	18.30	Bridgebuilders Club (minden 2. héten)
	19.30	Ifjúsági óra